

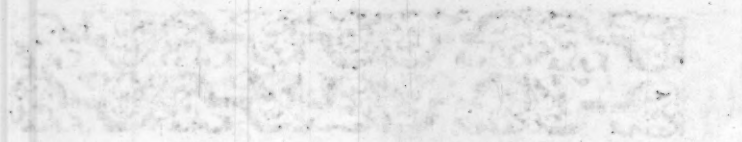
Πόρτοι Χρυσόβρυ τῷ Ἀγγέλου, ἔμμενθ οὐ πολλὰν με-
γὰλ, ἡ Μαρίων γενομένη ἀδίκως ὄντι τῷ
Τυρκῶν διὰ τῶν οἰς Χρυσὸν Πόρτον.

Angelen (C)
w

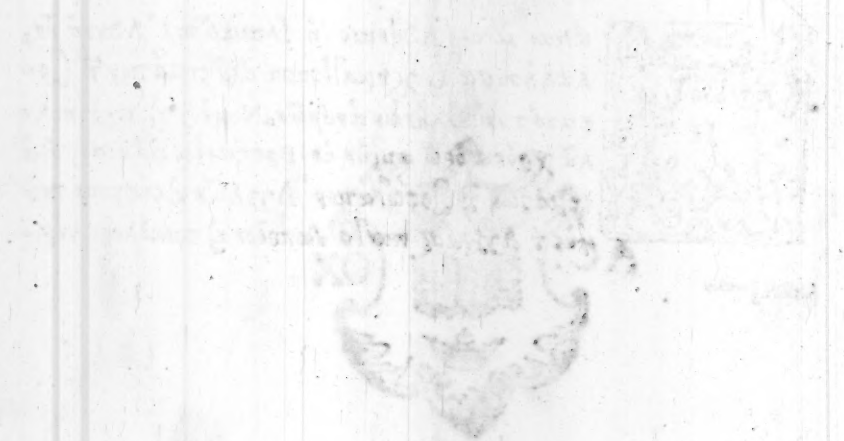

AT OXFORD

Printed by John Lichfeild, and William Wrench,
Printers to the famous Vniversitie. 1617.

TO THE HONORABLE SENATE OF THE MASSACHUSETTS
IN SENATE, January 10, 1871.
REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LANDS,
IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE
MAY 10, 1870.
ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE OF NEW YORK.
1871.

AT OFFICE
OF THE COMMISSIONERS OF THE LANDS,
IN SENATE, January 10, 1871.
REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LANDS,
IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE
MAY 10, 1870.
ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE OF NEW YORK.
1871.

ΤΟΙΣ ΕΚΑΑΜΠΡΟΤΑΤΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΟΦΩ-
 ΓΑΤΟΙΣ, ΚΥ ΠΑΝΤΙ ΠΟΛΥΜΑΘΗΣΑΤΟΙΣ, ΚΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΓΑΤΟΙΣ, ΚΥ ΦΙ-
 ΛΕΛΛΗΣΙ, ΚΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΙΣ, ΚΥ ΕΝ ΧΡΕΙΩ ΠΑΙΡΑΣΙ ΤΕ ΚΥ
 ΑΔΕΛΦΟΙΣ, ΗΓΥΜΕΝΟΙΣ Τ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣΙ, Τ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩΝ
 ΦΡΟΝΙΣΤΗΡΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΟΛΕΩΝ, Τ ΕΝ ΤΗ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ ΑΓΓΛΙΑ,
 ΖΩΟΝΤΕΣ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΙΕΡΕΥΣΙΝ ΙΑ-
 ΤΡΟΙΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΟΙΣ, ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΙΣ, ΚΑΙ ΠΑΣΙ ΚΑΙ ΠΑΣΙΝ
 ΤΟΙΣ ΚΑΛΟΙΚΥΣΙΝ ΕΝ ΤΗ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ ΑΓΓΛΙΑ, ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ΕΛΑΙ Μ' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Η ΓΛΑΥΚΩΠΙΣ ΑΘΗΝΑΪΤΩΝ,
 ΛΑΛΗΣΑΣΑ ΚΥ ΧΡΗΜΑΛΙΣΑΣΑ ΔΙΑ ΣΟΜΑΤΩΝ Τ ΖΟ-
 ΡΩΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ. ΝΥΝ Δ' ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΙ-
 ΑΥ ΧΕΙΡΩ ΟΡΩ ΑΥΤΗΝ ΕΝ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΪΔΕΤΑΝ, ΔΙΑ
 ΣΟΜΑΤΩΝ Τ ΖΟΡΩΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΚΥ ΕΪΣΕΚΑΝ ΚΑΙ
 ΨΕΣ Τ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΩΛΟ ΔΕΠΟΙΣΙ ΚΥ ΠΟΙΚΙΛΟΙΣ ΣΤΕΜ-

μασιν; ---

[Faint, mostly illegible text in a smaller script, likely a continuation of the manuscript's content.]

[illegible]

A 3

καὶ αὐτῶν) βρεῖ καιρὸς τότε τῷ βόπῳ ἔλαξάν μοι· ἐγὼ δὲ αἰ-
ήρηθην, λέγων, ἐμοὶ ἔμειλε περὶ τμῆς, ἀλλ' ὀπδυμῶν ἀπόδανθ' ὅ-
τε τῇ θρησκείᾳ ἐν ἧ ἀπίθανον ὁ πατὴρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου· τότε τις
ἐκ τῶν ἀρχόντων ἦλθε πρὸς με καὶ ἤρπαξέ με ἐκ τῷ πύργῳ, καὶ
τῶν καὶ πύργῳ πάλιν καραλῆν με τῷ χερσὶν αὐτοῦ, λέγων, τίς ἐστὶς
ἐγὼ ἐγινόμην Τῦρεθ καὶ σὺ ἔθελος; (ἐγένετο γὰρ πρὸς πρὸς Χριστι-
ανὸς.) ἐγὼ δὲ ἀπακρίθην ἐκείνῳ, ἔμειλε μοι τί σὺ ἐποίησας, ἐγὼ ἔ-
δοκιμάζω· τότε κατέρωσέ με ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπαύσατο πάλιν καραλῆν
μου, ἐμπεριεβλεπὼν τῇ ἀθροισθύντων Τυρκῶν τε καὶ Χριστιανῶν·
καὶ τὸ πᾶν κατέκλεισάν με ἐν εἰρήνῃ· καὶ μετ' ὅρας πνῆς ἤθελον
ἐκβαλεῖν με ἐκ τῆς φυλακῆς πρὸς τὸ τιμωρεῖν· ἵνα διὰ τῶν μα-
σίγων φοβηθεὶς γίνωμαι Τῦρεθ· καὶ τίνα ἀνδράποδα τῇ ἡμέ-
ρῃ Χριστιανὰ ὄντα ἐκ τῶν Λαλείων, ἦλθε πρὸς με λέγοντα· Νυνὶ
καιρὸς ἐστὶν ἀποκλιανθῆναι σε ἐκ τῶν μασίγων ἐὰν μὴ γένη Τῦρεθ,
καὶ ἐδίδόμην λέγοντα, κερθῆσον ἐς σοὶ ἀποκλιανθῆναι ἢ γενέσθαι Τῦ-
ρεθ· ἐγὼ δὲ ὅσον πρὸς ἐκείνους, μὴ γένοιτο, ἀρνηθῆναι με Χριστὸν καὶ
ἀληθινὸν θεόν· ἐχάλοντάς με τῇ ἡμέρᾳ ὀπδυμῶν ἀποκλιανθῆναι ἀλλ'
ἔγω ἀρνήσομαι Χριστὸν καὶ ἀληθινὸν Θεόν· τότε πάλιν ἡ σωτήρ μου
με, κατέβη ἐλθέ μοι, ἄρα δυνήσομαι φέρειν τὰς τιμωρίας ἕως
θανάτου; καὶ πάλιν ἐλθέ μοι ὁ λογιζόμενος, ὁ Χριστὸς ἦν ἄνθρωπος, ὁ
μὲν ἐδυνήθη ἀποκλιανθῆναι ἐν τῷ σαυρῷ· καὶ πάλιν διελοισζόμενος
λέγων, ὁ Χριστὸς ὢν θεὸς ἄνθρωπος, καὶ τότε ἔνεκα ἐδυνήθη ἀποκλιαν-
θῆναι· ἐγὼ δὲ σαρκικὸς ἄνθρωπος εἰμι, καὶ ἵσως ἐδυνήσομαι φέ-
ρειν τὰς τιμωρίας ἕως θανάτου· τότε πάλιν ἡ σωτήρ μου εἶπεν μοι·
οὐ μάρτυρες ἄνθρωποι σαρκικοὶ, καὶ ἀμβλῆστοι ἦσαν, ἀλλ' ὅμως διὰ
τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ ἐδυνήθησαν ἀποκλιανθῆναι· ἄρα κατὰ διὰ
τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ δυνήσομαι ἀποκλιανθῆναι· καὶ ἐν τῷ τῷ
συλλογισμῷ, ἐνθυμῶς ἐλεγχόμενος, καὶ ἴσχυσα τῷ πνεύματι, καὶ ὅλος
ἐπαρεδόθην εἰς θάνατον· αὐτίκα δὲ ἤγαγόν με εἰς τὸ πύργον τῆς κα-
ταδίκης, καὶ ἐδοξέ μοι καὶ πόδις μου ἐπὶ τῇ γῇ
γῆς ὡς φαίνεται ὅτι ἐν τῇ γῇ.

(ἰσχυρῶς)

(Ἐπειδὴ μάρτυρα ὃ δὲ ἐκ ἔχου ἵνα ᾗ τὸ παρὸν μάρτυρες
 πλὴν ἀληθείαν οὐ σάδουσιν, τότε ἔτι καὶ αὐτοὶ τὸ αἰώνιον πατήρα
 τι καὶ θεὸν τῶν ὄλων τίθημι μάρτυρα καὶ δικαστὴν, τότε τοῦ βό-
 σφ' ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος, τιμωρὸς τοῦ ἐν τῇ γῆ αἰῶνι, καὶ ἐν τοῦ
 μίλλουσι, ἐδὲ μὴ ἔτι τὸ παρὸν εἶναι τὸ Τυραννικὸν ἀδικίαν, διὰ τὴν οὖν
 Χριστὸν πρὸς, ὡς Ἰερὴ) ὁ ὑπὸ θεοῖς;

ἔχον ῥόγυλα, πεχία, καὶ δακρυγματοῖν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν
ἐκείνοις ἐδισμύσαν με, καὶ ὅπως ἤρξαντο τυπῆν με μὴ ἀφανίσαν-
ός φαιναῖ ἐν τῷ ῥυμῶν, δύο ἄνδρες ὑγραίνοντες τὰς φανίδας ἐν
ἀλμυρῷ ὕδατι, καὶ ὅπως εἰς αὐτὰ παρὰ τὴν μίαν φανίδα ὁ ἔκτρω-
κὸς ἐρερεῖ ἐπὶ τῇ φανίδῃ τυπόντες με, ἵνα μὴ ἔχω πῶς
ἀνάψωσιν, καὶ ἵνα ἀλγῶ με σφόδρα καὶ τέτρω τὸ τρίπυ ἑταυρῶν με
λέγοντες, εἰπὶ ἵνα γένῃ Τῦρκος καὶ ἐὰν οὐκ εἰς τὸν δὲ ὕδατος
ἀπικρίθην ἐκείνοις, ἐν δὲ ὕδατι ἐκείνοις με τυπόντες, τότε
εἰς ἡμέτερον μικρὸν λέγοντες, αὐτοὶ ἐπὶ σφόδρα ἐυσχεῖς καὶ ἔαυτῶν
δυσχεῖας καὶ ἐκ αὐτῶν ἀλλ' οἱ πορρωτέρω, ἵνα εἰπῇτε οἱ ἡμε-
τεροὶ τῶν ἀδυνῶν ὀλέθους, ἀπορρίψαντες τὸν ἀδελφόν, ἐκείνοις ἐπι-
ψαν αὐτοὶ, ἵνα σφοδρῶς τὰς ἀδυνατῶν τῶν ἐκείνων καὶ ἐὰν οὐκ ἐν-
τόν καὶ τότε πάλιν ἤρξαντο τυπῆν με ἐκ τῶν ποδῶν λέγοντες, εἰσὶν
τῷ ποταμῷ μόνον ἐπὶ οἱ ἀδυνατῶν ὄντες σφοδρῶς ἐν τῇ
αἰνέσει, ἐκείνοις ἐπὶ ἐπιψαν, ἵνα σφοδρῶς τὰς ἀδυνατῶν τῶν
ἐκείνων, καὶ ἐὰν οὐκ ἐν τῇ (ἡ δὲ οὐκ οἱ Τῦρκοι ἵνα φανερῶν ὁρῶνται,
καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν φανερῶν ἐκείνων ἐκείνων τοὺς ἀδυνατῶν καὶ ἀποκρί-
ναι αὐτοὺς, διὰ τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων ἡμετέρων πρὸς αὐτοὺς ἡμετέρων ἐπὶ
ἡμετέρων καὶ ὅς τῶν καὶ ὅς τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων τῶν ἡμετέρων οἱ ἡμετέρων, ἀπὸ
τῶν ταύτων τῶν ἐκείνων καὶ πῶς (ταύτων ἀπὸ τῶν καὶ βίς ἡμετέρων οἱ
πῶς οἱ ἀδυνατῶν οἱ ἐκείνων ἵνα σφοδρῶς τὰς ἀδυνατῶν, ἐκείνων
καὶ ἐκ ἀπικρίθην ἐκείνοις) ὅς τῶν ἡμετέρων, ὅς τῶν τῶν ἡμετέρων
κρὸς ἐκείνων, καὶ σφοδρῶς ὅς τῶν ἡμετέρων ἐκείνων καὶ πάλιν μετ'
ὅς τῶν διὰ τῆς χάριτος τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων τότε οἱ Τῦρκοι ἔλαβον
πᾶσαν με τὴν σφοδρῶν, λίγων βιβλίων καὶ χρήματα, καὶ χρεώσας
τὰ μέλητα ἐκείνων, καὶ διὰ πολλῶν ἀρχόντων ἐν πύξιν ἡμετέρων
ῥωπῶν με ἐκ τῆς σφακῆς μετ' ἡμῶν ἐκείνων, πάλιν ἡμετέρων
λέγουσιν οἱ Τῦρκοι ἐκείνων με καὶ ἐν μετ' ὅς τῶν ἡμετέρων
ἡμετέρων καὶ ἐκ τῶν ἐκείνων, καὶ ἐτέρων καὶ ὅς τῶν ἡμετέρων
καὶ ὅς τῶν ἐκείνων πᾶσι καὶ πᾶσαι πῶς ἡμετέρων οἱ ἡμετέρων
καὶ οἱ τῶν ἐκείνων οὐκ ἐκείνων ἐκ τῶν ἐκείνων καὶ σφοδρῶς τῶν
δὲ ἡμετέρων ἐκείνων ἐκείνων, οἱ τῶν ἡμετέρων καὶ ἡμετέρων
καὶ ἐτέρων τῶν πῶς καὶ ἐκείνων πρὸς αὐτῶν πῶς ὅς τῶν
σφοδρῶς ἡμετέρων μετ' ὅς τῶν σφοδρῶς τὴν σφοδρῶν με, καὶ τῶν πῶς
οἱ καὶ γίνονται ἀπὸς, οἱ δὲ οἱ πῶς, ἐν τῇ ἡμετέρων ἀμφοτέρω
ἡμετέρων, οἱ ἡμετέρων, ἀγαπῶσι καὶ ἡμετέρων, καὶ τὰ γράμματα ὅς
ἐκείνων

δοσῶν, τὴν Ἀγαθὴν μελέτην, τὴν Ἀγάπην, τὴν Ἐλεημοσύνην καὶ
τὸ ἔξῃς, ὡς φησὶν ὁ Δαβὶδ, πάντα πρὸς Ἀνεσάτω τὸν Κύριον, καὶ
ὁ Παύλος πρὸς κορινθίους, καράλιον, 5. 5 οἱ χ. κ. δεξάσασθαι δὴ τὸ
Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃ ἵνα ἐστὶ
τὸ Θεῷ, καθάπερ τὸ ἄνθρωπος ἐστὶ, ζητεῖ καὶ τὰς Ἀνθρωπίνας
τιμὰς, πρὸς τὰ ἡμῶν ὁρμάδες ἡμῶν, ὡς περ φησὶν ὁ Κύριος, δὶκα ἢ πα
ὲν καθαριδίῃς, Ἐνεία ἢ πῦρ ; καὶ πάλιν τίς τὸ Σοφὸν λέγει,
Ἀχάριστος εὖσε ὅς τις εὖ παθὼν Ἀμνημονεῖ· ἄρα εἰάν τις ἐστὶν
εὖ παθὼν ὡς ὁρμῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ ὁρμολομένην χάρις,
μήτ' ἀπονέμων, μήτ' ὁμολογῶν τοῖς Ἐνεργήταις, ἔτοίμοι δοκεῖ
εἰκότως, τὸ τῆς Αχαριστίας ὁμολογεῖν, καὶ τῷ τῷ Ἀνθρώπῳ κακο
λογίαν ὁρμολογεῖν· εἰ ἔν τῳ γὰρ τοσούτῳ ἡδὴ ἔτη βρομιᾷ γελο
νῆς ταύτης τῆς Μεληνδέος το καὶ Ζειδῶν Βρεττανικῆς Ἀρεῖας,
ὡς ἐμὴς μνήμῃς πιάσαιμι καὶ τὰς χάριτας τῇ δὲ Ἀρούρα μὴ
ὁμολογήσαιμι, (Μάλιστα δὲ τῇ Ἰη ἐκλαμψεράτῃ αἰδεσιμότητι,
καὶ τοῖς ἐμῶν κυρίως καὶ ἐνεργήταις,) δικαίως ἂν νομιζοίμην,
ὡς ἐκείνων ἐγὼ· τοιγαροῦν, ἵνα μὴ ἀχάριστος δεξώμαι τῶν ἐνε
ργειῶν, ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ λόγον ἀφύστα τε καὶ ἀέξω ἔτι
ὁ Ἀνθρωπόμορφος, διουγλαυκόφθαλμος κεφαλή τε καὶ Ζειδῶν
ροσίων ἄρεα Βρεττανική, Ἡμέλι καὶ γάλα ἀφδοιο παρὸ
χως Βρίεις· Καλῶ δέ σε Ἀνθρωπόμορπον Κεφαλὴν διουγλαυ
κόφθαλμον Βρεττανίαν, τῷ πάλαι μὲν Σλαβήνῃ τὰ δύο Κέερα
τὴν Ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τὴν Χριστῷ, Καλῶ ἢ Κέερα, τὸ μὲν τὸ Μέλαν
Κωνσταντίνον, τὸ διυπεροφωσῆρα τὸ δικυμένης, τὸ ἐκδοδερεθὴν τὸ
ἐν φυλακαῖς κατεχομένων ὁμολογητῶν τὴν Χριστῷ, τὸ ὑποδιάξαντα τὸ
σκότος τὸ εἰδωλολαβείας, τὸ Ἰουπότολον, καὶ ὑπαυχόν καὶ τὸ
Ἐχθρὸν τὴν Χριστῷ τὸ διεύπειρα κέρας, τὸ Ἀγίαν Ἐλένην, τὸ
Ζωοποιὸν Σταυρὸν, τὸ ὅσον τὸ Χριστῷ Ἐνεργήταις, τῷ Ἀγίαν
μητέρα τὸ δικυμένης. Νυνὶ ἢ καὶ πάλιν χεῖνον διουγλαυκό
φθαλμον Ὀρμολογῶν καὶ περιέχοντα δύο ἀκαδημίας. Καλῶ ἢ
διουγλαυκοὺς ὁρμολογῶν τὰς δύο Ἀκαδημίας, τὴν μὲν ἐκλαμψε
ράτῃ τῇ καὶ πείρῃ Ὀξορίαν, σὺν τῇ ἐκλαμψεράτῃ τε καὶ πε
ριφύμφῃ Κωνσταντίνῃ (πύττειν, ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸ Ἀειδοτέλλον
ἐστὶ μακροκομῶ) καὶ ἐὰν ἔξῃς ἐκείνην τὴν γῆν ἀνθρωπίνῃ
Σώματι, Καλέσω τὴν Ἀδελφίαν τέτῃ τῷ σώματι· Κεφαλὴν τὸ ἀν
τὸν γὰρ τρόπον διαιρεῖ ὑπὸ τῇ λοιπῇ μερὶ τὴν γῆν διὰ τὸ δι
α

λαοσι, ὡς περ Καραλὴ ἀνθρώπων ὑπὸ τῷ σῶματι· Διὰ τὸ ἀνδρῶν-
τος.) Ναὶ καὶ καταφυγὴ, καὶ λιμὴν, καὶ παράκλησις τῶν περὶ αὐτῶν
Ἑλλήνων ὑπὸ τῷ Ἰσμηλίου, καθάπερ οὗτος Δαβὶδ, ἐν ψαλ. ψλ. κτ'
οὗ διαθήκην διέδωκε τὰ σκηνώματα τῶν ἱεραίων καὶ Ἰσμηλίου,
καὶ τὰ ἐξῆς καὶ Σοφοτάτες τὸ καὶ Ἡρώας ἀντιχρηστές, καὶ Εὐρίθυες
Ἀνδρῶν Βρυῶν, ὡς περ τὸ παλαιὸν ἢ Ἑλλᾶς· Ναὶ καὶ φιλέλληνας τε,
καὶ μετέχοντας τὸ παλαιὸν Ἑλλήνων ἀρετῆς· Ἡ δὲ αἰτία τῶν περὶ αὐ-
τῶν, αὐτῶν ἐστὶν· Εὐρίπιδος καὶ Ἰσοκράτους τῶν Εὐπείδων, Ἐποκόπου
τῶν παρθένων, ὅπου ὁ Μίσας Κωνσταντῖνος, καὶ ἡ αὐτοῦ Μήτηρ ἡ Ἀγία
Ἑλένη, ἡ δὲ Βρεττανίαν, γνήματα τὸ καὶ θρέμματα τὸ βρεττανίαν· καὶ
ὅταν ὁ Μίσας Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσε τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλης τῆς
οἰκουμένης, τότε οἱ Συγγενεῖς τῶν μεγάλων Κωνσταντῖνων, ἡλθον ἐν
Βρεττανίᾳ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ Σωὺς τῶν Μεγάλων Κωνσταν-
τῖνων· καὶ πάλιν ὁμοίως οἱ Ἕλληνες ἐπέμεινον εἰς Βρεττανίαν, περὶ
τῶν Μεγάλων Κωνσταντῖνων, καὶ ὅπως ἐμείνηται τῶν αἰμάτων οἱ Ἕλληνες καὶ
οἱ Ἀγγλοι, καὶ τότε ἔνεκα οἱ Ἀγγλοι ἀπαῶσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὰ
γένηματα τῶν Ἑλλήνων σφοδρὰ καὶ αὐτίς, οἱ Ἕλληνες ἀπαῶσι
τοὺς Ἀγγλους πλεῖον, ἢ ἄλλα γένη, καὶ κοιωνῶσιν ἐν πολλοῖς περὶ αὐ-
τῶν οἱ Ἀγγλοι πρὸς Ἕλληνας, καὶ δὲ εὐρίσκουσιν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀγ-
γλων, Ἡρώας τε καὶ πᾶν πολυμαχέστατοι καὶ σοφώτατοι, καθάπερ καὶ
οἱ Ἕλληνες πάλαι, καὶ πάλιν ἀκριβῶς τε καὶ ἐπιστημονικῶς ζητήσιν
τὰ τὴν ἀληθείαν περὶ αἰτίας, ὡς φησὶν ὁ Παῦλος, βλέπετε, μή τις
ἔστω ὁ συλλαγωγὴν ὑμᾶς διὰ τὴν φιλοσοφίαν καὶ κατὰ ἀπάτης, κα-
θάπερ καὶ οἱ Ἕλληνες πάλαι, ἀκριβῶς τὸ καὶ ἐπιστημονικῶς ἐζητήσιν
τὰ τὴν ἀληθείαν περὶ αἰτίας αὐτίς, καὶ φιλόξενοι, καθάπερ καὶ οἱ Ἕλ-
ληνες, ὡς φησὶν ὁ Παῦλος, πρὸς Θεσσαλονικεῖς, ὅτι τῆς φι-
λαδελφίας ἐστὶς λόγος, αὐτοὶ γὰρ διολέδαυτοι ἐστέ· ὁμοίως καὶ
ὅτι θρησκεία αὐτῶν, θύλυσιν ὑποθάνειν ἀλλ' ὑδαμῶς ἐύλονον
περίδοξίς ἐστὶν θρησκεία, ὡς περ καὶ οἱ Ἕλληνες, καὶ ἔγνων, ἀπαξ
ἐπιθανόν ἐκ τῶν μαρίων τῶν Τερκων ἀδίκως διὰ τοῦτο εἰς Χριστὸν
πίστιν, καὶ ὑδαμῶς ἡγεῖσθαι χριστὸν τὸν ἀληθινόν Θεόν.

Πάντα χαῖρε ὡς Ἀγγλία, Παρθένος καὶ τῶν ἀρχόντων, Ἡτικὲς ἔπω-
ν Ἡχμαλλίδης παρὸν Βασιλέως, ἡμῶν ἐνίοτε ἐπαπρηγῶν,
ἀλλ' ἐκ Ἡχμαλλίδης· Ἡ Μήτηρ τῶν Σοφοτάτων τε, καὶ ἀντιχρη-
στῶν, καὶ Ἡρώων Ἀνδρῶν· ὅτι τῆς Ἀγγλίας παρὸν ἀνδρῶν,

ἢ Περὶ ἄλλης λέγεσθαι μὴ δύνησθαι.

ΤΕΛΟΣ.

Amo Domini
1819